

Zarzuty i główne argumenty

Należy uchylić zaskarżony wyrok Sądu Pierwszej Instancji z następujących powodów:

- Sąd naruszył art. 87 ust. 3 WE, ponieważ dokonał błędnej interpretacji wielosektorowych ram pomocy regionalnej w odniesieniu do dużych projektów inwestycyjnych, a przy tym zlekceważył swobodne uznanie, jakie przysługuje Komisji przy określaniu i stosowaniu tych ram wspólnotowych. Ponadto błędna jest dokonana przez Sąd ocena ekonomiczna, zgodnie z którą pomoc na rynku niżkowym pociąga za sobą powszechnie znane poważne ryzyko zniekształcenia konkurencji, także wówczas, gdy w danym sektorze brak jest nadmiaru mocy produkcyjnych.
- Na podstawie błędnej wykładni art. 230 ust. 4 WE Sąd potwierdził legitymację czynną skarżącej w postępowaniu głównym, a tym samym dopuszczalność skargi. Sporna pomoc nie dotyczy skarżącej indywidualnie i bezpośrednio, ponieważ pomiędzy nią a wnoszącymi odwołanie nie zachodzi stosunek konkurencji.
- Sąd naruszył art. 64 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji. Sąd winien był dokonać dalszego wyjaśnienia stanu faktycznego w drodze środków organizacji postępowania w celu ustalenia faktów, które uzasadniałyby uprawnienie skarżącej do wniesienia skargi.
- Sąd naruszył art. 230 ust. 2 WE, ponieważ w swoim wyroku orzekł ponad żądanie skargi.

(¹) Dz.U. C 31 z 5.2.2005

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem House of Lords, wydanym dnia 3 listopada 2004 r., w sprawie United Utilities plc przeciwko Commissioners of Custom and Excise

(Sprawa C-89/05)

(2005/C 106/32)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 18 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem House of Lords, wydanym dnia 3 listopada 2004 r., w sprawie United Utilities plc przeciwko Commissioners of Custom and Excise.

House of Lords zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

- 1) Czy zwolnienie podatkowe dotyczące zakładów, przewidziane w art. 13 B lit. f szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. (77/388/EWG) (¹) znajduje zastosowanie, jeżeli pewna osoba (zleceniobiorca) świadczy usługi w imieniu innej osoby (zleceniodawcy) polegające na przyjmowaniu zakładów od klientów i przekazywaniu im oświadczeń o przyjęciu tych zakładów przez zleceniodawcę, gdy a) czynności zleceniobiorcy stanowią działanie konieczne dla ustanowienia prawnego stosunku zakładu pomiędzy zleceniodawcą a jego klientem, prowadząc w ten sposób do zawarcia umowy zakładu; jednakże b) zleceniobiorca nie podejmuje decyzji w przedmiocie wysokości stawek, które są określane przez zleceniodawcę lub w niektórych przypadkach przez osoby trzecie, zgodnie z regułami danej dyscypliny sportowej; i c) zleceniobiorca decyduje o przyjęciu zakładu w imieniu zleceniodawcy według kryteriów określonych przez zleceniodawcę, w związku z czym zleceniobiorca nie dysponuje w tym zakresie swobodnym uznaniem.

(¹) Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, (Dz.U. L 145, 13.06.1977, str.1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgericht Darmstadt, wydanym dnia 25 stycznia 2005 r., w sprawie Mohamed Gattoussi przeciwko Stadt Rüsselheim

(Sprawa C-97/05)

(2005/C 106/33)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 23 stycznia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgericht Darmstadt, wydanym w dniu 25 stycznia 2005 r. w sprawie Mohamed Gattoussi przeciwko Stadt Rüsselheim.

Verwaltungsgericht Darmstadt zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 64 Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie z Tunezją wywołuje skutki w zakresie prawa pobytu?